

16-01-2026

ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

† Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ
Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ' Δι

Τὴν Πρω μὴν μὴ λι πων πρὸς ἡ μας ε
πε δη ἡ μὴ σας δι ων ε φο ρε σας τι
μι ων Ἀ λυ σε ων των Ἀ πο στο λων Πρω
το θρο νε ας εν πι στει προ σκυ νουν τες δε
ο με θα ταις πρὸς Θε ον πρε σβει αις σου
δω ρησαι ἡ μιν το με γα ε λε ο ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι
(Τό ως ἄνω)
ω Πνευ μα τι

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἦχος Δ' ^χ Δι' ^Δ Παρ θε νε πα να μω με Μη τηρ
Χρι στου του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε
σου την πα να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ
ρου με νον ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον
και θε ον σου Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που
σα μη παυ ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν
δω ρη σα σθαι αι αι

Τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἰχθὺς πλ. β'

Ἰχθὺς τοῦ ἁγίου Βου

Μόνον ἐπάγη, τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν, τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Ὑῖὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

χ^M_Δ

Μονον επαγγητο ζυλον Χριστε

του ου Σταυρου σου τα θε με λι α ε σα

 λένθῃσαν + του θάνατου Κυρι ε⁶ ον γαρ κα

 τε πι ε πο φω ω ο Α δης α πε λυ σε

τρο ο ο μω ε δει ξας η μιν το σω τη ρι

ον σου Α α γι ε και δο ξο λο γου μεν

σε Υι ε Θε ου ε λε η σον η μας

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Κυ ρι ε κα τε κρι ναν σε Ι ου δαι
οι οι θ να τω την ζω ην τω ων α παν των
οι την Ε ρυ θ ραν ρα β δω πε ζ ευ σαν τες σταυ
ρω σε προ ση λω σαν και οι εκ πε ε ε
τρας με λι θη λα σαν τες χο λη η ην σοι

προ ση νεγ καν ἀλλ ε κων υ πε μει νας ι να
η μας ε λε ευ θε ρω σης της δου λει ας του
εχ θρου Κυ ρι ε δο ο ζα σοι οι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή

Ἡ μόνη ἄμωμος Ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθέने, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σαρκωθέντα ὁρῶσα, κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς· Ὑῖέ μου ἀνεξίκακε, ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν, πᾶσαν οἰκονομίαν.

*Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα*

Σήμερον τὸ προφητικόν, πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις της Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἱεράματα
τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις δι
αυτοῦ σοὶ προσπιπτομένη λεησόνη μας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ, τοῦ ἄνευ πάθους ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν
σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρροοῦσα
μητρικῶς· οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμάμενον ὄραν,
πνοὴν τὸν παρεχόμενον, τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ
Υἱὲ καὶ Θεέ μου.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα ἕτερα
Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Σταυρὲ δαιμόνων ὀλετήρ, ἱατρὲ τῶν
νοσούντων, ἰσχὺς καὶ φύλαξ τῶν πιστῶν,
Βασιλέων τὸ νίκος, τὸ καύχημα τῶν Ὁρθοδόξων
ἀληθῶς, τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος καὶ

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου,
μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη προστασία, μὴ
καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ
ἐλέησόν με.

Πα να γι α Θε ε ο το κε τον χρόνον

της ζω η ης μου μη εγκα τα λι πης με

αν θρω πι νη προ στα σι α μη κα τα πι

στευσης με αλλ αυ τη αν τι λα βου και

ε λε ε η σον με

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Κανὼν Σταυρώσιμος,

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν
σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ
νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ
δεδοξάσται.

Ἦχος λπ̣ — Δι̣

Κυματι θαλασσης τον κρυψαντα
πααλαι διωκτην τυραννον υπο
γην εκρυψαν των σεσωσμενων οι παιδες
αλλ ημεις ως αι νεανιδες τω Κυρι
ω ασωμεν εν δοξως γαρ δεεδοοξαα
σταιαι

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάθει σου τιμίω, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν
ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε
φόβω, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς
δοξάζομεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πάθει σου τι μι ι ω την α τι
μα σθει σαν φυ σιν ε τι μη σας της αν θρω
πο τη τος δι ο τι μων τε ες σε φο βω
με γα λυ νο μεν το κρα τος σου και πι
στως δο ξα ζο μεν Εν δο ξως γαρ δε ε δο ο
ξα α σται αι

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἵματί σου Λόγε, αἱμάτων ἀδίκων χύσιν
ἀνέστειλας, καὶ ἀπεκάθηρας, ρύπου κακίας τὴν
φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Παντοδύναμε· διό περ
δοξάζομεν σωζόμενοι τὸ κράτος σου.

^χ_Δ ^Μ ^Δ ^Β
 Ἀι μα τι σου Λο ο γε αι μα των α
 δι ι ι κων χυ σιν α νε στει λας και α
 πε κα θη ρας ρυ που κα κι α ας την φυ σιν
^Δ των αν θρω πων Παν το δυ να με ^Δ δι ο περ δο
 ξα ζο μεν σω ζο με νοι το ο κρα α το ος
 σου ου

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν ὥραϊον ἐν κάλλει,
 οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος, κατανοοῦσά
 σε Κόρη τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα,
 μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

^χ_Δ ^Μ ^Δ ^Β
 Κα λ λος εν τω πα α σχειν ω ραι ον εν
 κα α αλ λει ουδ ει δος ε χον τα η α πει

ρο γαμος ^Βκατα νο ^Μου σα α σε Κο ρη ^Δτων
πι στων το ^Δε γκα λ λω πι σμα ^ϕμη τρι κως η
λα λα ζε ^Βκαι πο θω σε ⁺ε ε ^Δδο ο ζα α
ζε ε ^Δ

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ α΄

Ἦχος δ΄

«Ἀνοίξω τὸ στομα μου,

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, προσκυνούμεν σου, ἐν πίστει τὰς Ἀλύσεις, ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν. **(Δίς)**

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόστολε μάρτυρα, παναληθέστατον, διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρρησίαν, σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς φιλότατον, οὐδὲν διήμαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε· ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας Ἀπόστολε, πιστῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν Ἄλυσιν, καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, σπλαγχνισθεῖς διάνοιξον, ὥς συμπαθέστατος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἀγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ρυπαρός τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ σθένω σε, Ἀπειρόγαμε διὸ με τῇ χωνείᾳ, τοῦ Πνεύματος κάθαρον, ἵνα δοξάσω σε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου
Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί,

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ,
Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πίστει,
καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, πρωτόθρονε
ἀσπαζομένη, Ἄλυσιν Τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος
ἦν ἐφόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε
τοὺς βροτούς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες, τῷ σὲ
ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυφαῖον
πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἄλυσιν ἦν
ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Δόξα...

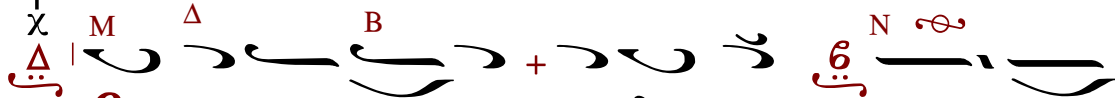
Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων τὰς
ψυχάς, τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας, καὶ τεμένη τῆς
πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω
Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμῶσας, μάκαρ
καὶ τὴν Ἄλυσιν, ἦν περ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ρομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ ἄχραντε
Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφ' οὗ λόγχῃ
ἐτρώθη, ὃ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυντον
οἰκήσας Λόγος· οὗ γλυκυτάτῳ νῦν τρῶσαι
ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμὸς

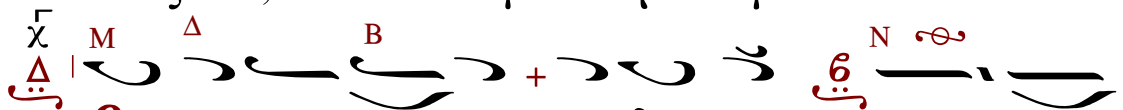
Εὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

 ε τ ο ν ε π ι ι υ δ α τ ω ν κ ρ ε μ α
 σ α ν τ α π α σ α ν τ η ν γ η ν α σ χ ε τ ω ς η κ τ ι σ ι ς
 κ α τ ι δ ο υ σ α ε ν τ ω κ ρ α ν ι ι ω κ ρ ε
 μ α μ ε ν ο ν θ α μ β ε ι π ο λ λ ω σ υ ν ε ι χ ε τ ο ο υ κ
 ε σ τ ι ν α γ ι ι ο ς π λ η ν σ ο υ Κ υ ρ ι ε κ ρ α υ
 γ α ζ ο υ ο υ σ α α

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ ἥλιος

συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμόν γινώσκων σε.

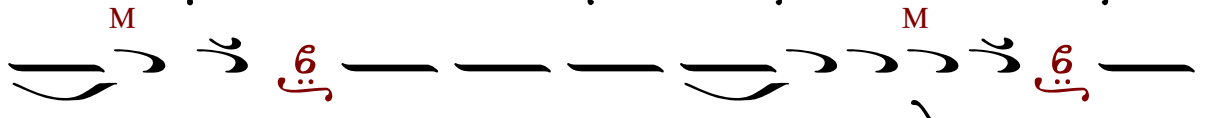
 ε τον ε πι ι υ δα των κρε μα

 σαν τα πα σαν την γην α σχε τως εν ζυ λω

 υ υ ψω θεν τα και την πλευ ρα α αν ο ρυτ

 το με νον κα τα νο ων ο η λι ος συ

 νε σκο τι ζε το παν των φω τι σμον γι

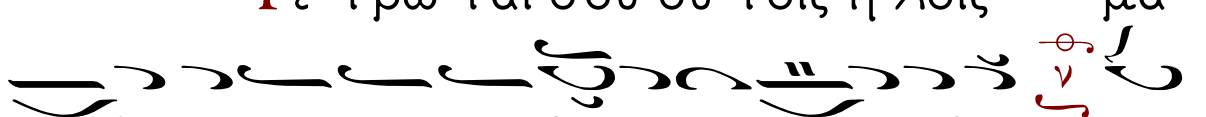
 νω σκων σε ε

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τέτρωταί σου τοῖς ἡλοῖς, μακρόθυμε ὁ
 Παραδείσω πάλαι τρώσας Ἀδὰμ κακοῦργος, καὶ
 πληγωθεὶς ἀνιάτρευτος, εἰς τὸν αἰῶνα ἔμεινε,
 πιστοὶ δὲ εὖρομεν, πάντων τῶν τραυμάτων
 ἵασιν.

 ε τρω ται σου ου τοις η λοις μα

 κρο θυ με ο Πα ρα δει σω πα α α λαι τρω

^Δ
 σας Α δα αμ κα κουρ γος και πλη γω θεις α
^Β
 νι α τρευ τος ^Δ εις τον αι ω να ε μει
^Δ
 νε πιστοι δε ευ ρο μεν παν των των τραυ
^Β
 μα των ι α σιν

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὡς ἔβλεψας
 τιτρωσκόμενον λόγῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν,
 Ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες·
 Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον δῆμος ὁ παράνομος;

^χ ^Μ ^Δ ^Β ^Ν
 Οὐ τον εκ σου ου τε χθεν τα ως ε βλε
^Β ^Μ
 ψας τι τρω σκο με νον λογ χη ε τρω θης τη
^Β ^Μ
 ην καρ δι αν Υ πε ρα γι ι ι α Πα να μω

με και θαμ βου με νη ε λε γες Τι σοι α
πε δω ω κε Τε κνον δη μος ο πα ρα νο ο
μο ος

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος δ΄

Οὐκ ἐν σοφίᾳ,

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς
κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία
πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ
προσκυνοῦσα πιστῶς. **(Δίς)**

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Υπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον
κεκόσμηται, ταῖς Ἀλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ
Ἐκκλησία Ἀπόστολε, ἃς καὶ κατασπάζεται,
σεμνυνομένη ἐν σοί.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τετραδίοις, παραδοὺς ὁ Τετράρχης ἐν
τέσσαρσι, καὶ Ἀλύσει περιθείς, ἐφρούρει Πέτρε
τοῦ κτεῖναί σε, ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς
Ἀγγέλου χειρί.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ τοῦ θείου, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψάυσαντα χάριτος, πάντας ἀγιάζουσι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατάν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἷτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολος τῷ φωτί, ἐνούμενος τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὥραθης δεύτερον, Πέτρε καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομοῦντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος.

Δόξα...

Γλώσση ἱερᾷ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἄλυσιν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
 Ὁ Εἰρμὸς . Ὡχος δ'

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
 ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
 ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὡχος ἴστος

Γ
6
λ

 Β
ρ

 Π Δ Π

 Γ

 π
9

Μ

 Β

 Μ

 Δ

 Μ

 Δ

 Μ

 Μ

Το οξον δυ να των η σθε ε νη η σε
 και οι α σθενου ουν τες πε ρι ε ζω ω
 σαν το δυ ναμιν δι α του το ε στε ρε
 ω ω ω θη εν Κυ ρι ω η καρ δι α μου ου
 ου ου

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναός, ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἁγίασον φώτισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα...
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὡς Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὥς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρά συνειδήσει, Πέτρε ἅς ἐφόρεσας, ὥς κακοῦργος Ἀλύσεις, τῆς κακουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ, ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. Οἶμοι ποθεινότες, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὥς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν ὕψι, θέλων σταυροῦσαι; ὕμνῳ σε Μακρόθυμε.

Ὡδὴ 5΄.

Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων.

Ἐ β ο η σε π ρ ο τυ π ω ν τ η ν τ α φ η η
η ν τ η ν τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ο Π ρ ο φ η τ η ς Ι
ω ν α ς ἐ ν τ ω κ η η τ ρ ι δ ε ο μ ε ν ο ς
ἐ κ φ θ ο ρ α ς μ ε ρ υ υ σ α ι Ι η σ ο υ Β α σ ι
λ ε υ τ ω ν δ υ ν α μ ε ω ω ω ω ν

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασώμεθα, Ἄλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητήν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι

- Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειρὰν τιμίαν,
 - Σειρὰς μακρὰς λῦσόν με τῶν ἐγκλημάτων.
- Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐνὶ ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶς Ἀγίων μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μάμμης αὐτῶν.

Στίχοι

Κἂν ὧσιν ἱππεῖς, κλήσεων σημασία,
Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.
Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
Ὡς πὲρ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχοι

Ἀφηρέθης τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ.
Τμηθεὶς γὰρ ὥφθης οὐρανοκράτωρ ἄναξ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

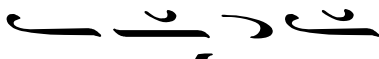
Λυ τρω τα του παν τος παν το δυ να με
ε τους εν με σω φλο γος ευ σε βη σαν τας
συ γκα τα βασ ε δρο σι σας και ε δι ι
δα ξας με ελ πειν παν τα τα ερ γα ευ λο
γει τε υ μνει ει τε τον Κυ ρι ο ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ⁶ ^λ ^B
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

 ⁶ ^λ
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

 ^{χ^Γ 6} ^λ
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

 ⁶ ^λ
τη ριμου ^B

⁶ ^λ ⁶ ^λ
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

+
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

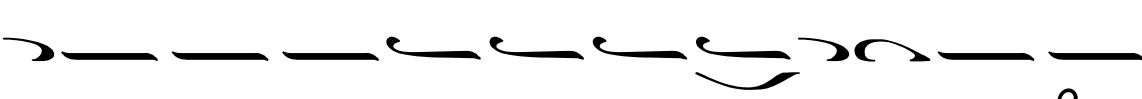
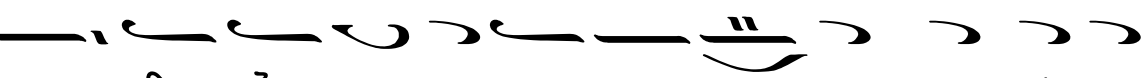
 ⁶ ^λ
φιμ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε

 ⁶ ^λ
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 ⁶ ^λ
νο μεν

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ ^λ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ⁶λ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶λ
 Σπ ί χος γ' ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος και α γι ον το
 ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

^Γ
⁶
^λ

 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 με νοις αυ τον
 B
⁶
^λ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λ και
 +
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ⁶
^λ την α δι α φθ ο ρω ς Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶
^λ την ον τω ς Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶
^λ
 Σπ ί χος δ' ^Γ
⁶
^λ
 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
 ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκο ρ πι σεν ^Γ
⁶
^λ υ πε
 ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των
 B
⁶
^λ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν
 Στίχος ε' χα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
 ε ζα πε στει λε κε νους
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Ὡδή θ', τοῦ Προφήτου

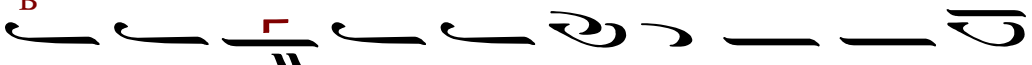
Ἰηχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ
λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὥφθη
ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ
Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

6
λ

B

Ο το οκος σου α φ θ ο ρ ο ς ε δει

ει ει χ θ η Θε ο ο ς εκ λα γ ο ν ω ν σου προ η λ

θ ε σα ρ κο φο ο ο ρ ο ς ως ω φ θ η ε

πι γ η ς και τοις αν θ ρ ω ποις συ να νε

στ ρ α α α φ η σε Θε ο ο το ο ο κε δι

ο παν τες μεγαλυνομεν

6
λ

Ἦχος Γ'τος Βου

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακα-
ριζεῖν σε τὴν Θεοτόκον τὴν α-
μακαρίστον καὶ πανάμωμον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τητίμι
ώτερὰν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξο-
τεράν αὐγκριτῶς τῶν Σεραφίμ τὴν α-
αφθόρως Θεοὺν Λογοντεύσαν τὴν
όντως Θεοτόκον σε ἐμεγαλύνομεν ἐ-
ν

Ἐξαποστειλάριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ
ἐνέπνευσε, θεολογῆσαι τὸν Χριστόν, Υἱὸν Θεοῦ
Πατρὸς ζῶντος· διὸ σε καὶ μακάριον, αὐτὸς
προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε,
Πέτρον ὡς πέτραν ἀρραγῇ, καὶ βάσιν τῆς
Ἐκκλησίας.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε
Ἦχος Δι

Οὐ σα ρξ και αι μα Πε τρε σοι αλλ ο
Πα τη η ρ ε νε ε πνευ σε θε ο λο γη η
σαι το ον Χρι στον Υι ον Θε ου Πα τρος ζω
ω ω ω ν τος δι ο σε και αι μα κα α ρι ον
αυ τος προ ε ε μαρ τυ υ ρα το και
φε ρω νυ υ μως κε εκλη κε Πε τρον ως πε

ετραν α αρ ρα γη και βα σιν της Ε εκ
κλησι ι ας Θεοτοκίον ὁμοιον

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ
Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυοφορία σου,
τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου. Δόξα πρέπει τιμὴ τε,
καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέκτῳ καὶ θείᾳ.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Παρ θε νος πα να μω μη τος συ ε
γνωσ θη ης και Μη τηρ ως Θε ον τε και α αν
θρωπον υ περ φυ σιν τε κου ου σα και
σω τη ρι α γε ε γο νεν η κυ ο φο ρι
ι α σου τοις με λω δου σιν εκ πο θου δο
ξα πρε πει ει τι μη η τε και προ σκυ νη σις Τρι

 α α δι τη α στε κτω ω και θει ει α

 μεις α αυ του ου ου σοι πρε πει υ υ υ

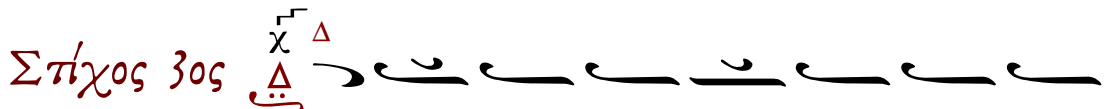
 μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

Στίχ. Προσόμοια. Σπικηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ...

Ἦχος λ. Δι

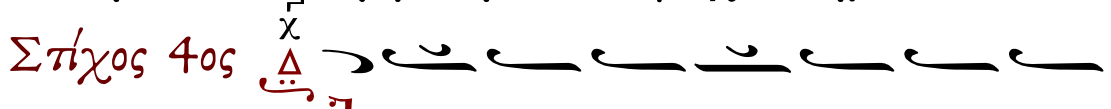
Στίχος 3ος
 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις

 δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον

 κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

 του

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές
 σου πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν
 πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν
 ζωοδότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος 4ος
 Αἰ νει τε αυ τον εν η χω

σαλπιγγος ^πχ αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη
ρι ω και κι θα α ρα

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος ^πχ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις
και αι οργανω

Ὡς ἐκ τῆς ἀθεΐας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύφημε τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτούς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Στίχος **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοῖς α λα λαγμου Πασαπνο η αι νε σατω
τον Κυ ρι ον

Πρεσβείαις σου ὡς θείαις κλεισί,
Πανεύφημε εὐτρέπισον οὐρανίους, τὰς εἰσόδους
καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων
παρρησίαν, τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Ἦχος Πά

Δο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
ω και α α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα
α α α τι

Τω τριτ τω της ε ρω τη σε ε ως τω
ω ω Πε ε ε τρεε φι ι ι λει ει ει ει
εις με το τριτ το ον της αρ νη σε ε ως ο

Χριστο ο ο ος δι ωρ θω ω ω σα α α α
το δι ο και προς τον κυ φι ο ο ο
γνω ω ω στη ην ο Σι ι ι ι μων Κυ ρι
ε παν τα γι νω ω σκεις τα πα α α αν τα α
ε πι ι ι ι στα α α α σαι συ οι οι οι
δα ας ο ο τι ι φι ι ι λω ω ω ω
σε ο θεν προς αυ τον ο Σω ω τηρ ποι
μαι αι αι νε ε τα προ βα τα α α α α
μου ποιμαι νε τη η η η ην ε εκ λο γα α
α α δα α α α μου ποιμαι νε τα Α αρ
νι α α μου α εν τω ι δι ω αι μα α τι

πε ρι ε ποι η σα α α μη ην εις σω τη ρι
ι ι ι ι αν αυ τον ι κε τευ ε θε ο μα
κα α ρι στε ε α πο ο ο ο στο ο ο ο
λε δω ρη θη ναι η μι ιν το με γα α ε
λε ο ος

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηροτήθης μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα;

Δοξολογία ἤχος δ΄

Ἰχθὺς τοῦ

Δο ο ξα σοι τω δει ζαν τι το φως δο ξα
 εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρωποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου
 δο ξαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνεύμα

6
λ

^B
6 λ **Κ**υρι ε ο Θε ος ^Δ
ο α μνος του Θεου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σου

6
λ

^B
6 λ **Π**ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ
ο

κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

+ ε λε η σον η μας

6
λ

^B
6 λ **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ
Ι η σους Χρι στος εις δο

ζαν Θε ου Πατρος αμην
 Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω
 Σε και αι νε εσω το ο νο μα α σου εις
 τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι
 ω νος
 Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα
 χθη ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ρων η μων και αι νε το ον και
 δε δο ξα σμε ε νο ν το ο νο μα σου εις τους αι

6
λ
 ω ν α ς α μ η ν

M
6
λ
 Γ ε ε νο ι το Κυ ρ ι ε το ε λε ο ς σου ε φ'

6
λ
 η μ α ς ^B κα θ α πε ρ η λ πι σα με ν ε πι σε

6
λ
 Ευ λο γ η το ς ει ει Κυ ρ ι ε ε δι δ α ζ ο ο ν

6
λ
 με τα δι και ω μα τ α σου (τρίς)

6
λ
 Κυ ρ ι ε κα τα φυ γ η ε γεν ν η η

θ η ς η μ ι ν εν γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω

ει πα Κυ ρ ι ι ε ε λε η σ ο ν με ^B ^Δ ι α σ αι

6
λ
 την ψυ χ η η ν μου ^Δ ο τι η μα ρ τ ο ν σοι

6
λ
 Κυ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε ε φυ γ ο ν δι δ α

ζ ο ν με ^Δ του ποι ει ν το θ ε λ η μ α σου ^Δ ο

τισυει ει ο Θε ος μου

6
λ

^B
6 λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
εν

τω φω τι σου ο ψο με θα φως

6
λ

^B
6 λ **Πα** ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

^B
νω σκου σι σε ⁶ λ **Ἄ** γι ος ο Θε ος ^Δ **Ἄ** γι ος Ι

^Δ
σχυ ρος ^Δ **Ἄ** γι ος α θανατος ε λε η σον η

➔ (τρίς)

6
λ

μας

^B
6 λ **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι

ω Πνευ μα τι

6
λ

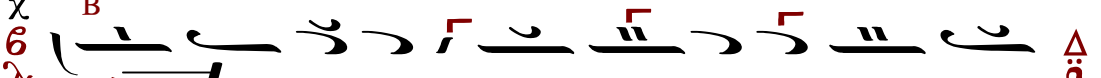
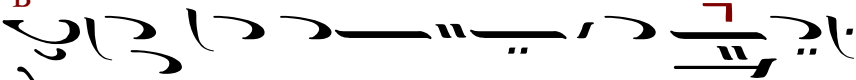
^B
6 λ **Κ**αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

6
λ

⁶_λ ^B
 Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας ⁶_λ

Ἀσματικόν.

⁷_λ ⁶_λ ^B ^Δ
 Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ
 Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α
 γι ι ος Ἄ α θα α α α να α α α τος ^Δ ε ε
^B ⁶_λ
 λε η σοον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄ Δι

Την Πρω μην μη λι πων προς η μας ε
πε δη η μη σας δι ων ε φο ρε σας τι
μι ων Α λυ σε ων των Α πο στο λων Πρω
το θρο νε ας εν πι στει προ σκυ νουν τες δε
ο με θα ταις προς Θε ον πρε σβει αις σου
δω ρησαι η μιν το με γα ε λε ο ος

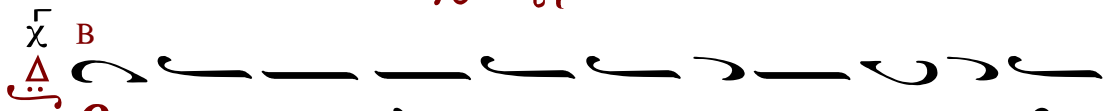
Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

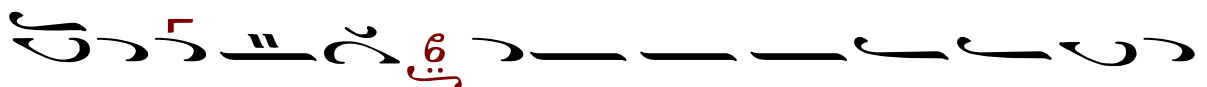
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ΄.

Εὐμεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δι

^Γ_Δ ^Β

Ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ν τες συ ει το Ο ρος εξ ου αρ

ρη τως ε τμη θη λι ι θος και πυ λας του Α

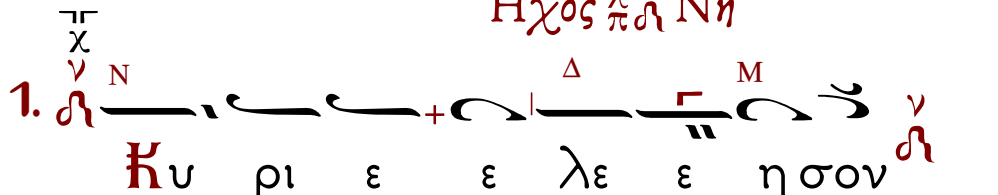
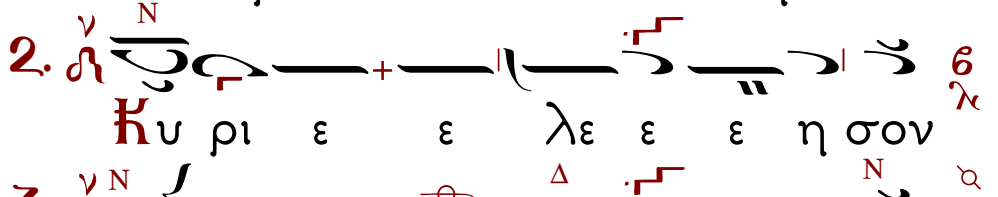
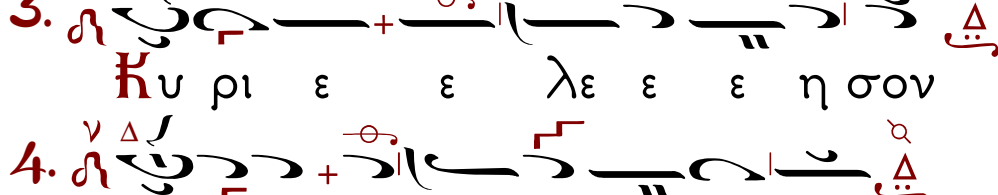
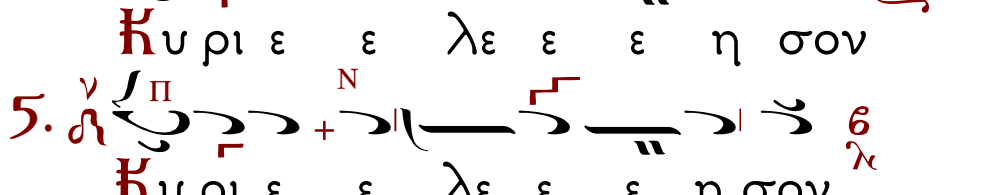
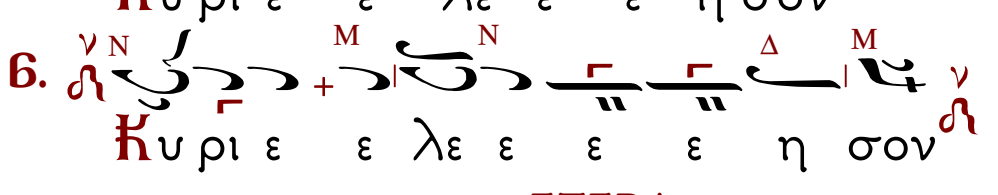

δου συ νε τρι ψε ε εν

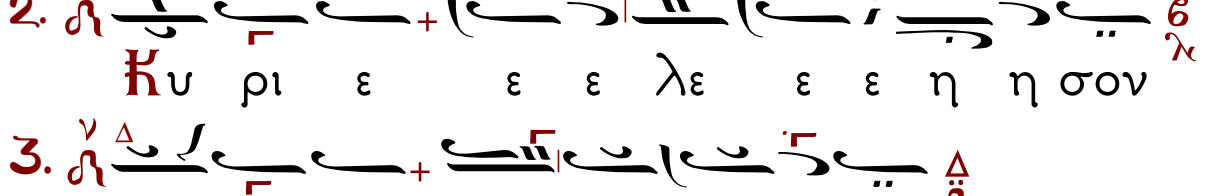
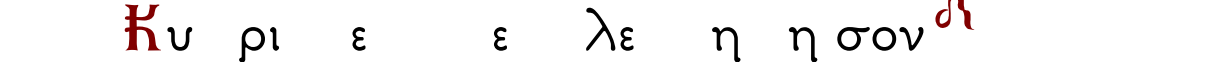
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

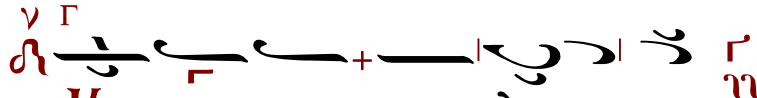
ΕΤΕΡΑ

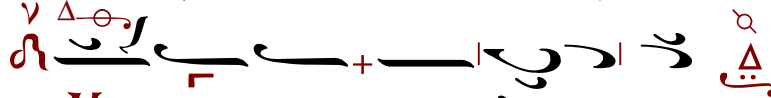
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

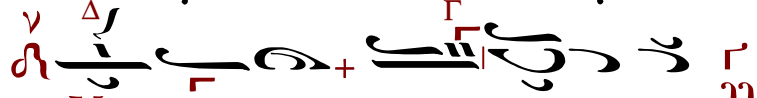
4. ^ν ^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^α

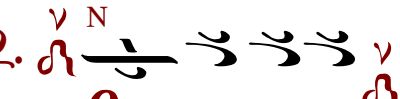
7. ^ν ^Γ ^Γ ^η
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^ν ^Δ ^Γ ^η
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. ^ν ^N ^Π ^Δ ^π ^q
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^ν ^N ^Δ ^N ^ν ^α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. ^ν ^N ^ν ^α
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Ἦχος
Δι

μη ην

Σπχ. α΄

γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ἦχος
Δι
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β΄

του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Ἦχος
Δι
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄ μὴ ἤν

Σπχ. α' Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

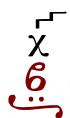
σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μας Κυ ρι ε

Σπχ. β' Γ Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

 ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' Γ Δ

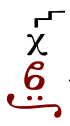
Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' Γ Δ

Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά τῶ οἱ κῶ σου πρεπεί
ἀ γι ἀ σμα Κυ ρι εἰς μα κρο τη
τα ημερῶν

Πρεσβείαις τῶν ἀ γιῶν σου σωσον η
μας Κυ ρι ε

Δοξα Πατρι καὶ Υἱῷ καὶ Ἀ γι
ῳ Πνεύματι

Καὶ νυν καὶ ἀ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ῶ νας τῶν αἰ αἰ ὧ νων Ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος
του Θε ου ἀ θά νατος ὑ πα α α αρχῶν

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο
 Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο
 ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω
 Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
Π ρο φ θ α σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου̇ ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου̇ ι α α̇ α̇ α̇

Εἰσοδικό

^π_χ
Δευ τε προσκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ΄ Δι

Τὴν Ρω μην μη λι πων προς η μας ε
πε δη η μη σας δι ων ε φο ρε σας τι
μι ων Α λυ σε ων των Α πο στο λων Πρω
το θρο νε ας εν πι στει προ σκυ νουν τες δε
ο με θα ταις προς Θε ον πρε σβει αις σου
δω ρησαι η μιν το με γα ε λε ο ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

^πχ^Μ Δ
 Ο υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ
ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ**

ΣΑΒΒΑΤΟ Δ' ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **6:11-17**

Ἀδελφοί, οὕτως ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς
νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν
βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη
ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ
παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν
ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ
Θεῷ. Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ
ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί οὖν;
ἁμαρτήσομεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ
χάριν; Μὴ γένοιτο. Οὐκ οἶδατε ὅτι ὧ
παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν,
δοῦλοί ἐστε ὧ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς

θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ
τῷ Θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας,
ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε
τύπον διδαχῆς.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ' Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Ἀ μη η η η ην

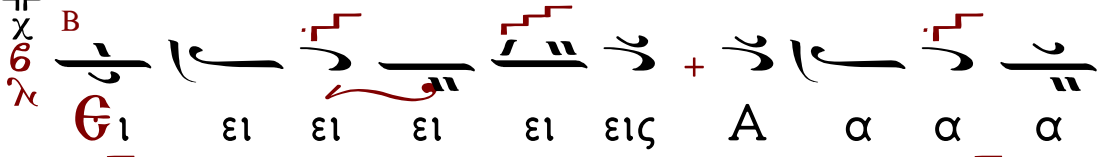
Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

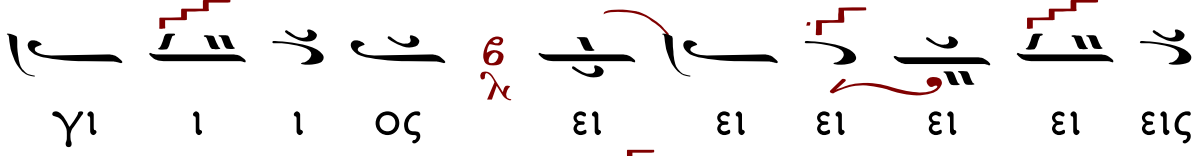
Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Ἀ α α μην

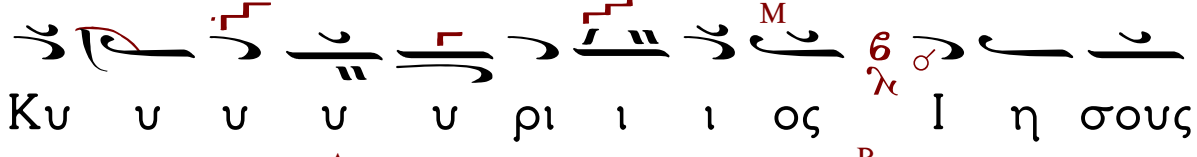
Ἦχος Γ΄τος

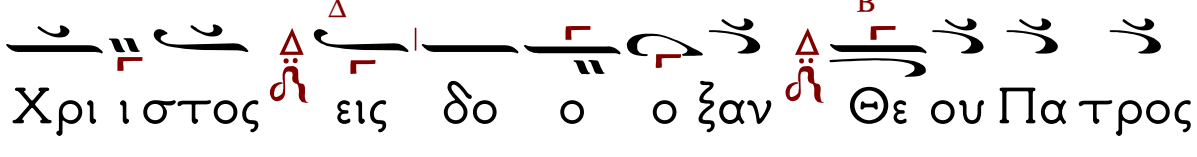
 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λ̣η̣ θ̣ι̣ νο̣ν το̣
φ̣ω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γ̣ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ο̣ν̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φ̣ω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ο̣ν̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^Π ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

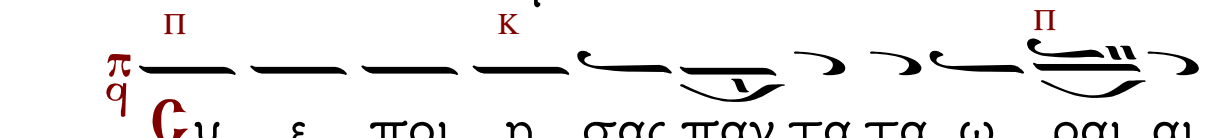
Ἦχος Δ΄ ΑΓΙΑ

ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

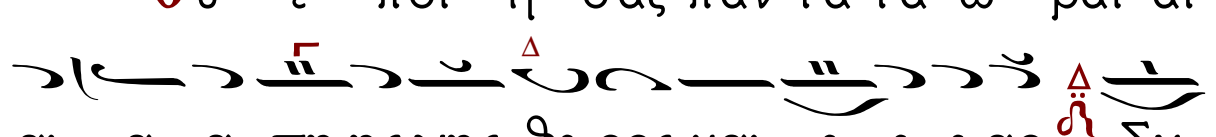
να α μείει σου την θά α α λα α α ασ
 σαν σου νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το
 ο ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θά α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ο

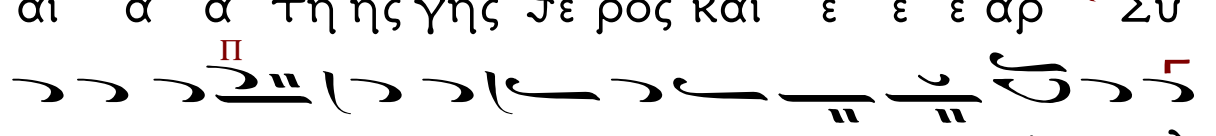
 ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α

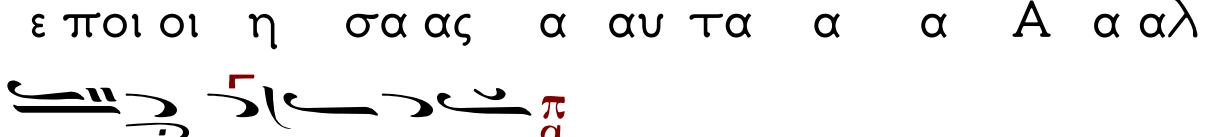
 υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι αι

 αι α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ

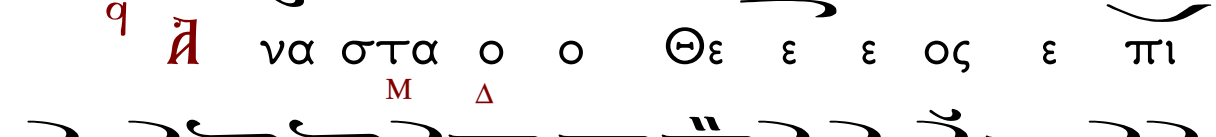
 ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α Α ααλ

 ληλουου ι ι α

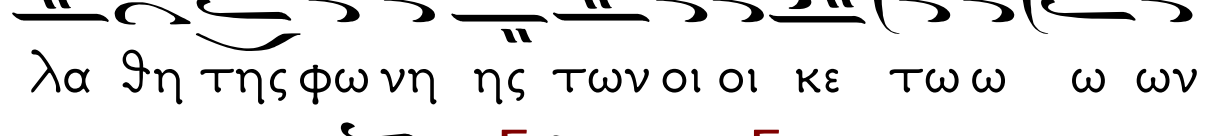
 Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

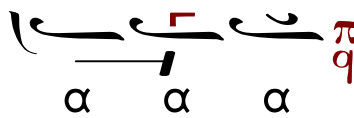
 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

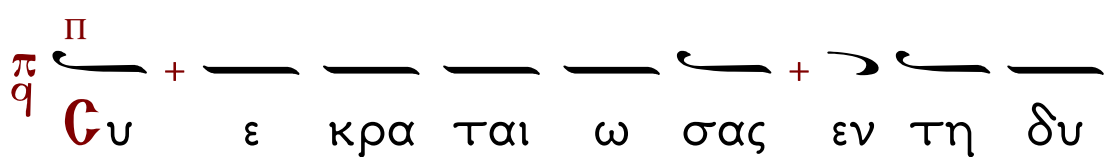
 λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ων

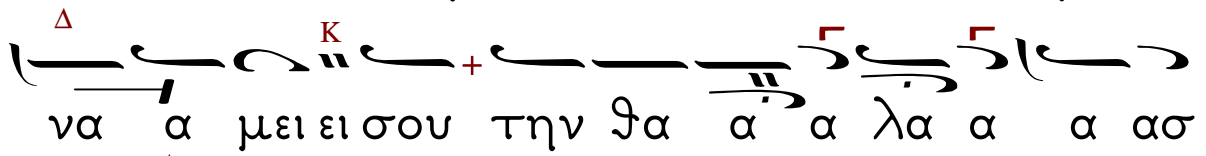
 σου ου ου Α α α λη ουου ι ι α

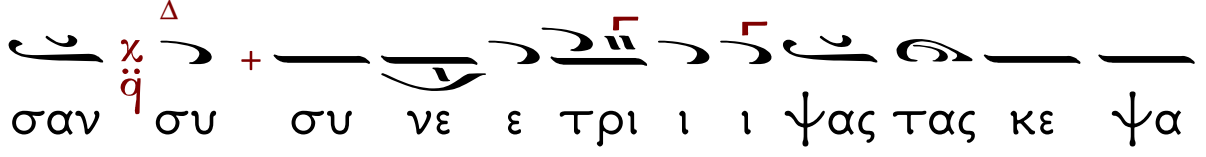
 α α α

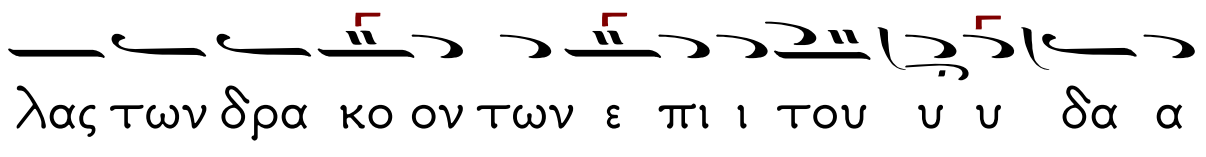
 ε κραταιω σας εν τη δυ

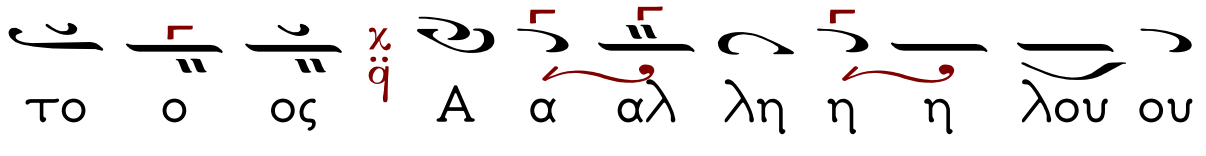
 να αμεινισου την θα αλα α α α

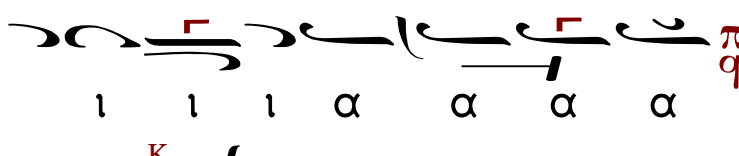
 σαν συ νε ετρι ι ι ψας τας κε ψα

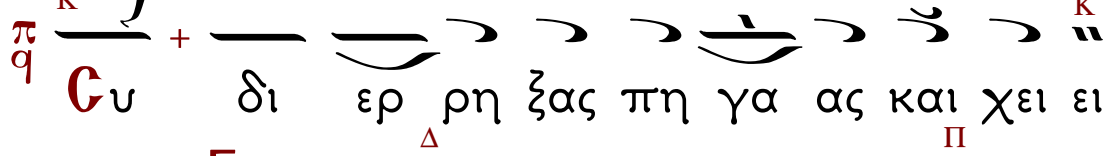
 λας των δρακοντων επι του υ υ δα α

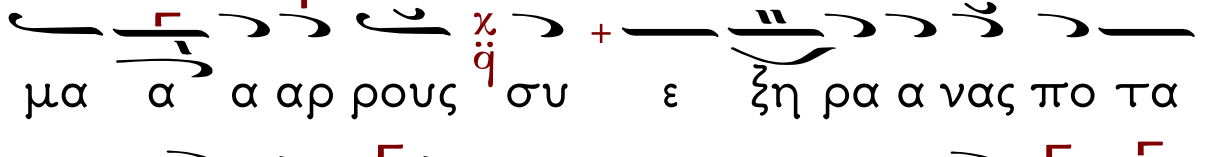
 το ο ος Α α αλ λη η η λου ου

 ι ι ι α α α α

 διερρηξας πηγαας και χειει

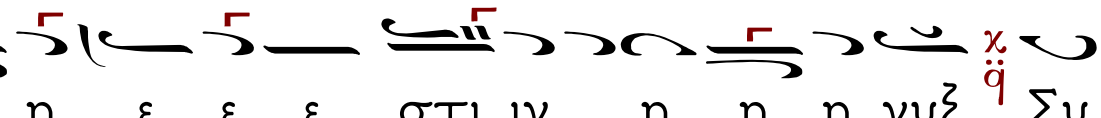
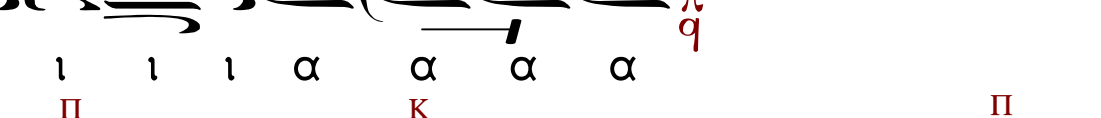
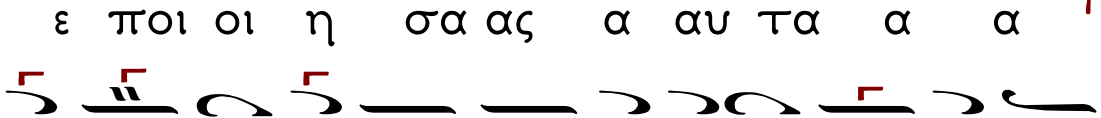
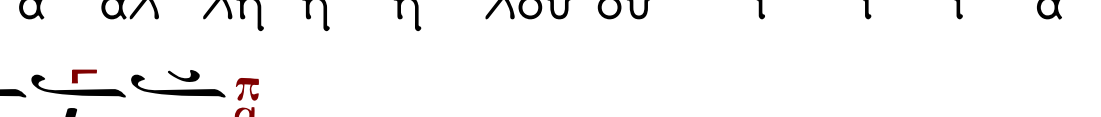
 μα α αρρους συ εζηρα ανας ποτα

 μου ου ους Η η η θα α αμ Α α αλ

 λη η η λου ου ι ι ι α α α α

^π_q ^Δ ^κ ^κ_q
 Cη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και
^κ_q ^Π ^Δ ^κ_q
 ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
^κ_q ^κ_q
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
^Π ^κ ^Π ^κ_q
 ου ι ι ι α α α
^Π ^κ ^Π ^κ_q
 Cυ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
^κ_q ^κ_q
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
^Π ^κ ^κ_q
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
^κ_q ^κ_q
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
^κ_q ^κ_q
 α α α
^κ_q ^κ_q
 Ἄ να στα ο ο Θε ε ε ος ε

Δ Μ Δ
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου Δ
μη ε πι λα θη Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου x̣ q̣ A α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α π q̣

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον
 Τριαδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη
 γαρ η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

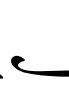
Ἦχος Δι
 Ἀμην αμην αμην εις α
 φεσιν αμαρτιων και εις ζωην αι
 ω ω νι ον

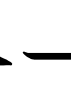
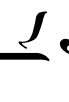
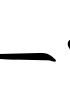
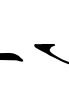
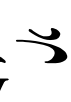
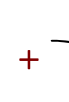
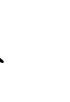
Πληρωθητω το στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

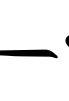
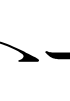
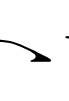
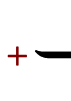
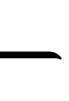
Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^χ ^M

Ἀ μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου εἰ η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

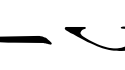
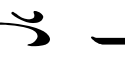
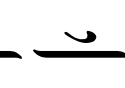
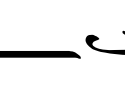
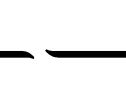
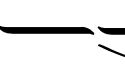
16-01-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

Π Ζ Π
ε πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των
Ζ Μ
σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ζ

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ω Ζω

Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρει ν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ_ζ ^{z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'}_λ

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.